

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/103/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115213451
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Bošková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1115213451.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudkyňou JUDr. Magdalénou Boškovou v právnej veci žalobcu: E. U., U. M. XXX/XX, XXX XX Y., proti žalovanému: Slovenská republika, v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu škody vo výške 12 000,- Eur, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.

Žalovaný nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenu Okresnému súdu Bratislava I dňa 15.05.2015, a zmenenou podaním dňa 07.04.2016, sa žalobca domáhal, aby mu žalovaný zaplatil sumu 12 000,- eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 12.03.2015 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň sa domáhal aj náhrady trov konania (súd o zmene žaloby rozhodol na pojednávaní dňa 09.04.2018).

1.1. V odôvodnení žaloby uviedol, že žalobca bol dňa 01.02.2013 uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/69/2011 vzatý do väzby do Ústavu na výkon väzby v Košiciach. Voči vyššie uvedenému uzneseniu podal žalobca sťažnosť bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice. Dňa 20.02.2013 Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6Tos/16/2013 zamietol sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vzatí do väzby sp. zn. 1T/69/2011. Dňa 11.09.2013 bol žalobca rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/69/2011-456 oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi pre trestný čin lúpeže. Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal voči rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves odvolanie. Dňa 19.12.2013 Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 6To/123/2013 zamietol odvolanie okresného prokurátora. Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/69/2011-456 zo dňa 11.09.2011 nadobudol účinky právoplatnosti dňa 19.12.2013. Žalobca sa vo výkone väzby podľa potvrdenia o prepustení z väzby nachádzal od 01.02.2013 do 11.09.2013. Dňa 03.04.2014 podal žalobca Ministerstvu spravodlivosti SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Dňa 23.04.2014 Ministerstvo spravodlivosti SR doručilo žalobcovi výzvu na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, čo žalobca neurobil. Dňa 30.05.2014 sa žalobca obrátil so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci na Centrum právnej pomoci v právnej veci o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Následne žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podal žiadosť na Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku, pričom dňa 02.03.2015 Ministerstvo spravodlivosti SR doručilo právnenému zástupcovi žalobcu oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, ktorým oznámili, že žiadosť posúdili ako nedôvodnú.

1.2. Na základe vyššie uvedeného sa žalobca domáhal podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. zaplata sumy 12 000,- eur.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení, doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 23.08.2016, uviedol, že z hľadiska právnej kvalifikácie uplatneného nároku je zrejmé, že žalobca si uplatňuje právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe podľa § 8 ods. 5 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z."). Podmienkou vzniku práva na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe je na jednej strane splnenie jednej z pozitívnych podmienok podľa § 8 ods. 5, ako i nesplnenie žiadnej z negatívnych podmienok podľa § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z. z. Pri splnení jednej z negatívnych podmienok právo na náhradu škody nevznikne bez ohľadu na splnenie pozitívnych podmienok. Dôvodom ukončenia väzby, do ktorej bol vzatý žalobca na základe uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 03.02.2011 v trestnom konaní pre skutky krádež a lúpež, bol výkon trestu odňatia slobody nie pominutie dôvodov väzby. Vo svojom dôsledku teda väzba vykonaná na základe uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1T/69/2011-392 zo dňa 01.02.2013 je pokračovaním predchádzajúcej väzby vykonanej na základe uznesenia sp. zn. 0Tp/84/2011, vydaného ešte v prípravnom konaní. Žalovaná má za daných okolností za to, že žalobca nespĺňa pozitívnu podmienku vzniku práva na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe, a to, že nebol v celom rozsahu oslobodený spod obžaloby, keďže z trestného činu krádeže bol uznaný za vinného. Na tom nič nemení skutočnosť, že väzbu vykonávanú v konaní pre oba skutky prerušil výkon trestu odňatia slobody z dôvodu uznania za vinného z trestného činu krádeže. Okrem nesplnenia žiadnej z pozitívnych podmienok podľa § 8 ods. 5 žalovaná má za to, že žalobca spĺňa i jednu z negatívnych podmienok podľa § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z. z., pri ktorej právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe vôbec nevznikne, konkrétne podmienku pod písmenom a). Žalovaný má za to, že žalobca si vzatie do väzby sám zavini, a to predovšetkým spáchaním trestného činu krádeže, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6To/8/2012-318 zo dňa 24.02.2012.

2.1. Žalovaný má za to, že práve spáchanie trestného činu krádeže tak, ako je opísané v trestných rozhodnutiach, z ktorého bol žalobca uznaný za vinného, malo za následok jeho opätovné vzatie do väzby uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1T/69/2011-392 zo dňa 01.12.2013. Okrem toho žalovaný vidí zavinenie žalobcu pri vzatí do väzby i v spôsobe vedenia predchádzajúceho života, v ktorom bol žalobca jedenásťkrát právoplatne odsúdený, a to za skutky lúpež, krádež, neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla a iné. Skutočnosti posudzoval Okresný súd Spišská Nová Ves pri vzatí do väzby, pričom tento zistil, že existuje dôvodná obava, že obžalovaný pri ponechaní na slobode bude pokračovať v trestnej činnosti, z ktorej je dôvodne podozrivý.

2.2. Ďalej v žalobe absentuje stručné tvrdenie žalobcu, že mu v súvislosti s väzbou, vykonanou na základe uznesenia zo dňa 01.02.2013, vznikla nemajetková ujma. Podľa názoru žalovaného nie je možné prijať rozumný záver o vzniku nemajetkovej ujmy na strane žalobcu. Žalovaný má za to, že nie je možné akokoľvek úvahou a vykonaným dokazovaním dospieť k záveru o vzniku nemajetkovej ujmy v súvislosti s väzbou vykonanou v období od 01.02.2013 do 11.09.2013, ak táto nadväzovala bezprostredne na dvojročný výkon trestu odňatia slobody. Ďalej k nemajetkovej ujme žalovaný uvádza, že táto je absolútne neodôvodnená, nedôvodná a neprimeraná. Žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by konkrétnu výšku náhrady nemajetkovej ujmy akokoľvek odôvodňovali. Zároveň je žalovaný toho názoru, že právo na úroky z omeškania z požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy žalobca nemá. Žalovaný sa s úhradou môže dostať do omeškania až potom, čo mu uplynie lehota ustanovená súdom v rozsudku, ktorým mu bude uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v konkrétnej sume.

2.3. Na základe vyššie uvedených skutočností sa žalovaný domáhal, aby súd v celom rozsahu žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

3. V replike žalobcu, doručenej Okresnému súdu Bratislava I dňa 19.12.2016, žalobca uviedol, že si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy pre nezákonnú väzbu, ktorá trvala od 01.02.2013 do 11.09.2013. Podľa potvrdenia o prepustení z väzby zo dňa 11.09.2013 je zrejmé, že táto väzba sa netýkala trestného činu krádeže, ale trestného činu lúpeže, z obžaloby ktorej bol následne žalobca oslobodený. Konajúci súd rozhodol o oslobodení spod obžaloby pre trestný čin lúpeže dňa 11.09.2013, t. j. po tri a polroku od vzatia žalobcu do väzby. Od 24.02.2012, kedy bol rozsudkom Krajského súdu v Košiciach

zrušený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves a vec týkajúca sa bodu 2. lúpeže vrátená Okresnému súdu Spišská Nová Ves, okresný súd jeden a polroka nerozhodol vo veci. Žalobca namieta tvrdenie žalovanej, že si sám zavinil vzatie do väzby. Má za to, že práve nekonanie Okresného súdu Spišská Nová Ves a rozhodnutie o skutku lúpeže až po jeden a polroka od zrušenia prvého rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves bolo dôvodom väzby žalobcu. Tvrdenie žalovaného, že žalobcovi nevznikla nemajetková ujma nemôže obstáť, nakoľko obmedzenie osobnej slobody je závažný zásah do základných ľudských práv každej osoby.

4. V duplike žalovaného, doručenej Okresnému súdu Bratislava I dňa 06.07.2017, žalovaný uviedol, že v tejto prejednáwanej veci je uplatneným titulom rozhodnutie o väzbe, a preto je potrebné sa striktnie uplatneného titulu držať a v zmysle neho náležite rozhodnúť o nároku na náhradu škody. Žalovaný trvá na tom, že u žalobcu nebolo preukázané splnenie pozitívnych podmienok pre vznik nároku na náhradu škody s poukazom na § 8 ods. 5 písm. b) zákona č. 514/2003 Z. z. a zároveň naopak bola naplnená negatívna podmienka podľa § 8 ods. 6 písm. a) tohto zákona, teda žalobca si sám svojím konaním zavinil vzatie do väzby a tým nedošlo k vzniku nároku na náhradu škody. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné v zmysle § 17 ods. 3 náležite odôvodniť. Žalobca však ani vo svojom vyjadrení zo dňa 12.12.2016 nedoplnil žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že väzba v ktorej sa nachádzal mu spôsobila také závažné následky, ktoré by sa nepriaznivo odzrkadlili na jeho osobe a jeho doterajšom spôsobe života. Taktiež nie je preukázané, že by žalobcovi vznikli závažné následky, ktoré by sa prejavili v jeho pracovnom, či súkromnom živote. Vzhľadom na uvedené je očividné, že žalobca nemajetkovú ujmu absolútne nepreukázal a neodôvodnil, preto mu nárok na jej náhradu neprináleží.

5. Súd v danej veci nariadil pojednávanie na deň 09.04.2018, na ktorom súd pripustil zmenu žaloby, doručenej súdu dňa 07.04.2016 a zároveň podal poučenie o opravnom prostriedku. Žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu s tým, že vo väzbe bol nevinne. Žalovaný zotrval na vyjadreniach založených v spise a žiadal, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a trovy konania si neuplatnil.

6. Súd v danej veci vykonal dokazovanie, pričom zistil nasledujúci skutkový stav:

6.1. Uznesením č. k. 1T/69/2011-392 zo dňa 01.02.2013 Okresný súd Spišská Nová Ves v trestnej veci obžalovaného Gejzu Brezinu rozhodol tak, že obžalovaného - žalobcu berie do väzby s tým, že väzba začala plynúť žalobcovi od 01.02.2013 od 10:30 hod. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 0Tp/84/2011 zo dňa 03.02.2011 bol žalobca vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Dňa 21.06.2011 bola na Okresný súd Spišská Nová Ves podaná obžaloba na základe ktorej bol obžalovaný - žalobca v bode 1. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a v bode 2. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona obžalovaný pre prečin krádeže a pre zločin lúpeže. Okresný súd Spišská Nová Ves vo svojom rozhodnutí zo dňa 30.11.2011 uznal obžalovaného v bode 1. obžaloby za vinného z prečinu krádeže a uložil mu nepodmienečný trest v trvaní dvoch rokov zo zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V bode 2. obžaloby pre zločin lúpeže súd oslobodil menovaného spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry v zmysle § 285 písm. c) Trestného poriadku. Krajský súd v Košiciach pod sp. zn. 6To/8/2012 zo dňa 24.02.2012 rozsudkom zrušil rozsudok okresného súdu a v bode 1. uznal obžalovaného vinného z prečinu krádeže a uložil mu nepodmienečný trest v trvaní dvoch rokov zo zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a v bode 2. obžaloby pre skutok lúpeže vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Obžalovaný nastúpil na výkon nepodmienečného trestu v trvaní 2 rokov v trestnej veci sp. zn. 1T/69/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 6To/8/2012 dňa 24.02.2012 so započítaním väzby od 01.02.2011. Po vrátení veci krajským súdom pre skutok lúpeže okresný súd v intenciách krajského súdu vec opätovne prejednal a rozsudkom sp. zn. 1T/69/2011 zo dňa 27.06.2012 oslobodil E. U. spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku. Krajský súd Košice pod sp. zn. 6To/86/2012 uznesením zo dňa 31.10.2012 zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu opätovne prejednal a rozhodol. Obžalovaný, resp. žalobca bol prepustený z výkonu väzby v trestnej veci sp. zn. 1T/69/2011 z dôvodu nástupu do výkonu trestu odňatia slobody. Dvojročný trest vykonal so započítaním väzby dňa 01.02.2013. Okresný súd Spišská Nová Ves vydal dňa 28.01.2013 pod sp. zn. 1T/69/2011 príkaz na zatknutie na obžalovaného E. U., pričom dňa 01.02.2013 obžalovaný pri výsluchu uviedol, že dnešného dňa bol prepustený z dvojročného trestu odňatia slobody.

Vypovedal, že je nevinný pre skutok lúpeže. Urobil iba krádež a tento trest si odsedel. Nesúhlasil s tým, aby šiel opäť do väzby a ak pôjde, bude držať hladovku. Súd preskúmal spisový materiál a zistil, že sú dané konkrétne skutočnosti, z ktorých vyplýva dôvodná obava, že obžalovaný pri ponechaní na slobode bude pokračovať v trestnej činnosti, z ktorej je dôvodne podozrivý, a preto je u neho daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Nakoľko bol doposiaľ obžalovaný, resp. žalobca jedenásťkrát súdne trestaný, a to dvakrát bol odsúdený pre trestný čin lúpeže, z toho raz ako obzvlášť nebezpečný recidivista.

6.2. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Tos/16/2013 zo dňa 20.02.2013 o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 01.02.2013 o vzatie do väzby rozhodol tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol sťažnosť obžalovaného E. U.. Krajský súd ako sťažnostný súd z obsahu spisového materiálu zistil, že sťažovateľ - žalobca má sklony k páchaniu násilnej majetkovej trestnej činnosti a v čase rozhodovania bol bez finančných prostriedkov, čo bolo aj motívom páchania trestnej činnosti a vzhľadom na uvedené bola dôvodná obava, že v prípade ponechania na slobode by mohol pokračovať v trestnej činnosti. Prvostupňový súd dostatočne zdôvodnil na základe akých dôvodov trvajú dôvody väzby sťažovateľa, pričom toto rozhodnutie korešponduje s predchádzajúcimi rozhodnutiami o väzbe. Je potrebné uviesť, že dôvodom prepustenia sťažovateľa z väzby nebola tá skutočnosť, že zanikli dôvody väzby, pre ktoré bol vzatý žalobca do väzby, ale bol prepustený z väzby s tým, že nastúpil na výkon trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom súdu.

6.3. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1T/69/2011-456 zo dňa 11.09.2013 okresný súd oslobodil obžalovaného E. U. spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 20.01.2011 v čase okolo 17:30 hod. T. Y. Q. T. na I. K. pristúpil zozadu k H. F., Q.. XXXX, rukami ho sotil do pliec a nohou kopol do pravého boku, v dôsledku čoho tento spadol na zem, kde si na neho kľakol a z pravého vrecka kabáta mu odcudzil drobné mince v hodnote 3,50 eur, pričom sa tohto konania mal dopustiť napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/214/85 zo dňa 08.09.1985 odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorý vykonal dňa 28.12.1986, rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/266/90 zo dňa 17.01.1991 bol odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 41 ods. 1 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 4 mesiace, ktorý vykonal dňa 16.02.2000, čím mal spáchať zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 a ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. V odôvodnení rozsudku je uvedené, že vzhľadom na všetky vyprodukované dôkazy, výpovede svedkov a znalcov nemožno jednoznačne vyvodiť záver o vine obžalovaného a vzhľadom na zásadu in dubio pro reo súd rozhodol o jeho oslobodení spod obžaloby prokurátora.

6.4. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 6To/123/2013-479 zo dňa 19.12.2013 krajský súd rozhodol o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/69/2011 zo dňa 11.09.2013 tak, že podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie okresného prokurátora.

6.5. Podľa potvrdenia o prepustení z výkonu väzby má súd preukázané, že žalobca bol v čase od 01.02.2013 do 11.09.2013 vo výkone väzby, z ktorého bol dňa 11.09.2013 prepustený.

6.6. Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 23.04.2014 vyzvalo na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobcu, nakoľko táto žiadosť bola podľa obsahu vyhodnotená ako neúplná.

6.7. Listom zo dňa 12.08.2014 podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku.

6.8. Ministerstvo spravodlivosti SR listom zo dňa 02.03.2015 oznámilo žalobcovi výsledok predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, z ktorého je zrejmé, že žiadosť žalobcu je nedôvodná.

7. Podľa § 8 zákona č. 514/2003 Z. z.,

(1) Právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o treste má ten, na kom bol úplne alebo sčasti vykonaný trest, ak

a) v ďalšom konaní bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo

b) v ďalšom konaní bol spod obžaloby oslobodený alebo bolo trestné stíhanie zastavené preto, že v konaní vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu predtým známe alebo bola vec postúpená inému orgánu; to neplatí, ak sa preukáže, že k včasnému odhaleniu neznámej skutočnosti nedošlo úplne alebo čiastočne vinou osoby, na ktorej bol trest vykonaný.

(2) Právo na náhradu škody má i ten, kto bol v ďalšom konaní odsúdený na miernejší trest, než ktorý na ňom bol vykonaný na základe zrušeného rozsudku; na účely tohto zákona sa trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu nepovažuje za miernejší trest než nepodmienený trest odňatia slobody. Náhrada škody patrí len v rozsahu rozdielu medzi trestom vykonaným na základe zrušeného rozsudku a trestom uloženým rozsudkom.

(3) Ak bolo v ďalšom konaní trestné stíhanie zastavené pre trestný čin miernejšie trestný alebo obvinený bol uznaný vinným za taký trestný čin, ale trest mu nemohol byť podľa osobitného zákona uložený, berie sa zreteľ na rozdiel medzi hornou hranicou trestnej sadzby miernejšie trestného činu a skutočne vykonaným trestom.

(4) Právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o ochrannom opatrení má ten, na kom bolo úplne alebo sčasti vykonané ochranné opatrenie, ak bolo rozhodnutie v ďalšom konaní ako nezákonné zrušené.

(5) Právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak

a) bolo proti nemu zastavené trestné stíhanie,

b) bol oslobodený spod obžaloby alebo

c) vec bola postúpená inému orgánu.

(6) Právo na náhradu škody nevznikne

a) ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama,

b) pri zahľadení odsúdenia alebo odpustení alebo zmiernení trestu udelením individuálnej milosti alebo amnestie prezidentom republiky,

c) ak súhlas daný poškodeným alebo príslušným štátnym orgánom, ktorý bol potrebný na začatie trestného stíhania alebo pokračovanie v ňom, bol vzatý späť, hoci sa tento súhlas podľa osobitného predpisu vyžaduje,

d) ak dôjde k zastaveniu trestného stíhania z dôvodu, že je trest, ku ktorému môže stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný čin bol obvinenému už uložený alebo ktorý ho podľa očakávania postihne, alebo že o skutku obvineného bolo už rozhodnuté iným orgánom disciplinárne, kárne alebo cudzozemským súdom alebo cudzozemským úradom a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce,

e) ak došlo k podmienenému zastaveniu trestného stíhania podľa osobitného predpisu,

f) ak bol schválený zmier podľa osobitného predpisu,

g) ak bola osoba spod obžaloby oslobodená alebo trestné stíhanie zastavené, pretože nie je trestne zodpovedná, alebo ak po právoplatnosti rozhodnutia zanikla trestnosť činu alebo medzinárodná zmluva, ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným v zákone, alebo amnestia prezidenta republiky nedovoľuje trestné stíhanie, čin prestal byť zmenou zákona trestným činom alebo miernejší trest bol uložený preto, že na trestný čin zákon ustanovil miernejší trest,

h) ak ide o väzbu nariadenú v konaní o vydaní do cudziny; to neplatí, ak škoda bola spôsobená nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánov Slovenskej republiky, alebo

i) ak škoda bola spôsobená rozhodnutím cudzieho orgánu uznaného alebo prevzatého na výkon na územie Slovenskej republiky.

7.1. Podľa § 17 ods. 3, ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

7.2. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

7.3. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že podanou žalobou sa žalobca domáhal náhrady škody vo výške 12 000,- eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 12.03.2015 na tom skutkovom základe, že podľa jeho názoru uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/69/2011 zo dňa 01.02.2013 bol žalobca vzatý do väzby, pričom rozsudkom Okresného súdu Spišská nová Ves č. k. 6T/69/2011-456 zo dňa 11.09.2013 bol právoplatne spod obžaloby oslobodený v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/123/2013 zo dňa 19.12.2013. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 03.02.2011 bol žalobca vzatý do väzby, pričom bol obžalovaný z dvoch skutkov, v bode 1. pre trestný čin krádeže a v bode 2. pre trestný čin lúpeže. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 1T/69/2011-286 zo dňa 30.11.2011 bol žalobca v bode 1. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu krádeže a v bode 2. oslobodený spod obžaloby pre trestný čin lúpeže. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6To/8/2012-318 zo dňa 24.02.2012 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves a žalobca bol v bode 1. právoplatne uznaný za vinného zo spáchania trestného činu krádeže a taktiež mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 24 mesiacov a v bode 2. v prípade trestného činu lúpeže bola vec vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Ďalej súd zistil, že 24.02.2012 bol žalobca prepustený z väzby na slobodu a nastúpil na výkon trestu odňatia slobody so započítaním väzby od 01.02.2011. Dňa 01.02.2013 vykonal dvojročný trest odňatia slobody. Zároveň ihneď po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bol zatknutý príslušníkmi Policajného zboru dňa 01.02.2013 a uznesením zo dňa 01.02.2013 bol opätovne vzatý do väzby. Nakoniec bol žalobca rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 11.09.2013 právoplatne spod obžaloby oslobodený v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19.12.2013, a to zo skutku pod bodom 2. trestný čin lúpeže.

8.1. Súd v Občianskom súdnom konaní, predmetom ktorého je v danom prípade náhrada škody, musí sám skúmať všetky okolnosti súvisiace so skutkom, ktorý bol obvinenému, ktorý sa v občianskom súdnom konaní domáha náhrady škody, kladený za vinu. Teda musí skúmať ako sa obvinený správal v čase zistenia skutku, následne počas celého vyšetrovania v prípravnom konaní i v konaní pred súdom, a musí skúmať zavinenie poškodeného na vzatie do väzby z hľadiska dôvodov, pre ktoré bol do väzby vzatý, a to vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam, ktoré súd rozhodujúci o väzbe zvažoval a ktorými odôvodnil vzatie obvineného do väzby a jej ďalšie trvanie, ako aj zavinenie žalobcu na rozhodnutí o jeho vine a treste a následne súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy. V občianskom súdnom konaní je ďalej súd vo vzťahu k trestnému konaniu viazaný len rozhodnutím, ktorým bolo konštatované porušenie zákona a z tohto dôvodu bolo rozhodnutie zrušené pre jeho nezákonnosť a rozhodnutím o oslobodení spod obžaloby, ktoré zakladajú právo na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. V danom prípade bol žalobca v trestnom konaní oslobodený, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal.

8.2. Predpoklady vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe sú v zákone č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vymedzené pozitívne podľa § 8 ods. 5, ako aj negatívne podľa § 8 ods. 6. Nevyhnutným predpokladom na vznik nároku na náhradu škody je teda naplnenie niektorej z hypotéz predpokladaných v ust. § 8 ods. 5 tohto zákona, t. j., že voči osobe, ktorá bola vzatá do väzby, bolo trestné stíhanie zastavené, bola spod obžaloby oslobodená alebo vec bola postúpená inému orgánu. V danom prípade ide o oslobodenie spod obžaloby. Ide však len o prvý predpoklad vzniku tohto nároku, pretože vychádzajúc z logického a systematického výkladu zákona č. 514/2003 Z. z. je kumulatívnou podmienkou súčasné nenaplnenie žiadneho z negatívnych predpokladov, za ktorých nárok na náhradu škody nevznikne podľa § 8 ods. 6, in concreto zavinenie väzby. Inak povedané v prípade naplnenia niektorého z negatívnych predpokladov

uvedených v § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody nevznikne ani v prípade danosti niektorého z pozitívnych predpokladov vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe ustanovených v § 8 ods. 5 zákona č. 514/2003 Z. z. Čo je potrebné považovať za zavinenie väzby samotnou osobou, ktorá žiada o náhradu škody zákon č. 514/2003 Z. z. bližšie neustanovuje, preto je interpretácia a aplikácia tohto zákonného ustanovenia zverená všeobecným súdom, ktoré o nároku na náhradu škody spôsobenej väzbou rozhodujú. Pri tomto rozhodovaní vychádzajú vždy z konkrétnych okolností každého prípadu zistených z riadne vykonaného dokazovania, vychádzajúc z ktorého im prislúcha urobiť právny záver o zavinení, resp. nezavinení väzby osobou žiadajúcou náhradu škody. V danom prípade je aj z pohľadu súdu nepochybné, že v rozhodnej dobe, vzhľadom na vtedajšie správanie žalobcu, skutočne existovala dôvodná obava, že by mohol pokračovať v trestnej činnosti, a to najmä vzhľadom na život, ktorý viedol v tom čase. Zavinenie obvineného znamená, že jeho zavinené konanie, či už vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti, bolo dôvodom na podanie a vyhovenie návrhu na jeho vzatie do väzby. Nejde však o to, či zavinenie obvineného vyvolalo podozrenie, že bol spáchaný trestný čin a či naplnilo skutkovú podstatu trestného činu, pre ktorý bol stíhaný, ale o to, či jeho správanie bolo dôvodom k obave, že v danom prípade bude pokračovať v trestnej činnosti, pre ktorú je stíhaný. Predovšetkým je potrebné vychádzať z toho, že väzba je prostriedkom na zaistenie obvineného pre účely trestného konania zo zákonom stanovených dôvodov. Väzba z dôvodu podľa § 71 Trestného poriadku má preventívny charakter a má zabrániť tomu, aby obvinený ďalej pokračoval v skutku, pre ktorý bolo voči nemu vznesené obvinenie. V danom prípade preventívny charakter spočíval v obave pokračovania konania žalobcu obdobným spôsobom aký predchádzal jeho zadržaniu. V danom prípade je podľa názoru súdu prvej inštancie dané zavinenie žalobcu na vzatí ho do preventívnej väzby. Samotné následne oslobodenie spod obžaloby ako výsledok trestného konania je základnou podmienkou z hľadiska § 8 ods. 5 zákona č. 514/2003 Z. z. pre vznik práva na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe, nie je však rozhodujúcou skutočnosťou pre posúdenie, či ten kto bol spod obžaloby oslobodený si väzbu zaviniť sám.

8.3. Súd prvej inštancie súhlasí so žalovaným, že pre posudzovanie, či si osoba väzbu zaviniť sama sú významné skutočnosti, ktoré viedli k vzatiu obvineného do väzby, ako aj samotný dôvod väzby. Zavinenie obvineného na vzatie do väzby podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. znamená, že jeho zavinené konanie bolo dôvodom na podanie a vyhovenie návrhu na jeho vzatie do väzby. Čo sa týka ukončenia väzby žalobcu, do ktorej bol vzatý na základe uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 03.02.2011 v trestnom konaní pre oba skutky, bol výkon trestu odňatia slobody a nie pominutie dôvodov väzby. Vo svojom dôsledku teda väzba vykonaná na základe uznesenia zo dňa 01.02.2013 je len pokračovaním predchádzajúcej väzby vykonanej na základe uznesenia OTp/84/2011 zo dňa 03.02.2011 vydaného ešte v prípravnom konaní. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca teda nespĺňa pozitívnu podmienku vzniku práva na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe, a to že nebol v celom rozsahu oslobodený spod obžaloby, nakoľko z trestného činu krádeže bol uznaný vinným. Podľa názoru súdu, ako aj žalovaného žalobca spĺňa negatívnu podmienku podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z., nakoľko žalobca si sám zaviniť vzatie do väzby, predovšetkým tým, že spáchal trestný čin krádeže, za ktorý bol právoplatne odsúdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6To/8/2012-318 zo dňa 24.02.2012. Spáchanie takéhoto úmyselného trestného činu je nepochybne zavineným konaním, nakoľko ide o konanie s úmyslom žalobcu spáchať trestný čin. Zároveň je nevyhnutné dodať, že žalobca bol v predchádzajúcom živote až jedenásťkrát právoplatne odsúdený za rôzne trestné skutky ako za lúpež, krádež, neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla, rozkrádanie majetku v socialistickom vlastníctve, pohlavné zneužívanie, porušovanie domovej slobody, útok na verejného činiteľa a násilie proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi. Všetky vyššie uvedené skutočnosti boli predmetom posudzovania Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/69/2011 a ktoré vyústili do vzatia žalobcu do väzby.

8.4. K nemajetkovej ujme súd prvej inštancie uvádza, že žalobca žiadnymi okolnosťami alebo dôvodmi neuviedol aká nemajetková ujma mu vznikla, aké následky mala väzba v jeho živote, a teda vznik nemajetkovej ujmy na strane žalobcu je nepreskúmateľný a navyše nie je zrejmé, čo suma 12 000,- eur má v živote žalobcu zhodnocovať, resp. aká ujma mu bola spôsobená.

8.5. K úrokom z omeškania súd prvej inštancie uvádza, že závisí od posúdenia súdu, či a v akej výške prizná náhradu v peniazoch, pričom dlžník sa nemôže dostať do omeškania s plnením dlhu skôr, ako vznikne samotná povinnosť plniť. Súd nepriznal ani príslušenstvo nemajetkovej ujmy, nakoľko

nemajetková ujma v konaní preukázaná nebola a z toho titulu nemohlo dôjsť ani k omeškaniu žalovaného.

9. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov konania, nakoľko žalovanému žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.